

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

klart, at har man valget imellem at få det lidet gennemført, som det har været muligt at samle enighed om, eller ingenting at få gennemført, må man tage de smuler, man kan få. Men at det skulle give anledning til nogen tilfredshed fra vor side og specielt hos mig, kan man ikke forvente.

Nu kan det diskuteres, hvorledes et regeringsparti rent taktisk skal behandle en sådan situation. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen, der besidder betydelig større parlamentarisk erfaring end jeg, gav adskillige gode råd i så henseende og syntes at mene, at en rask lille teaterforestilling ved, at man stemte imod ved anden behandling og for ved tredje behandling — det var vist det, det ærede medlem anbefalede os —, ville have bedret sagen væsentligt. Jeg kan ikke se nogen forbedring i det, og jeg kan ikke se, at det at opføre et shownummer her ville gøre resultatet bedre.

Det ærede medlem var også inde på betragtninger om, at regeringspartiet havde to ordførere i denne sag. Udvalget har en ordfører, partiet en anden. Min parlamentariske erfaring er stadigvæk ringere end det ærede medlems, men jeg vil tro, at det er forekommet før i tingets historie.

Det ærede medlem søgte til sidst at svinge hele sagen over til, at der ligefrem var sket det, at socialdemokratiet, at regeringen havde behandlet denne sag på en sådan måde, at man næsten med vilje havde fremkaldt oppositionens afslag, at regeringen næsten bevidst havde lagt sagen op til, at udbyttebegrænsningsloven skulle falde bort eller i hvert fald blive væsentligt beskåret. Jeg forstår ikke, hvor det ærede medlem finder argumenter for en sådan fremstilling. Ved førstebehandlingen havde det ærede medlem en helt anden farve over sine betragtninger. Han fremhævede, at det var et stort fremskridt, at jeg her kom med et forslag til udbyttebegrænsningslov, der virkelig leder systemet ind i helt nye principper, og indrømmede endog, at det af mig forelagte forslag i forhold til den gamle lov indeholdt visse fremskridt. Jeg synes også, at hele den udvikling, sagen har haft, egentlig viser, at regeringen har ønsket at imødekomme oppositionen så langt, som det er forsvarligt, at vi har ønsket at fremlægge virkelig saglige forbedringer til

udbyttebegrænsningsloven, men dette er blevet totalt afvist af de tre oppositionspartier, som nu er enedes om at tage en anden stilling, som jeg mener man ikke skal tilråde, men som disse tre partier i meget høj grad kommer til at bære det politiske ansvar for.

Thorkil Kristensen: Jeg har kun bedt om ordet for at besvare et konkret spørgsmål, som den højtærede minister stillede til mig. Det lød således: Gives der for andre borgeres vedkommende frit løb for indkomsten? Dertil skal jeg svare, at det gør der for nogle, men ikke for andre. Lovgivningen blander sig ikke i, hvad der må tjenes i arbejdsløn her i landet, og på forskellige andre områder blander lovgivningen sig heller ikke i, hvad der må tjenes. Men der gælder for manges vedkommende maksimalpriser og andre prisreguleringer, og for dette forholds vedkommende er der ingen forskel mellem aktieselskaber og andre. Også aktieselskaberne og derigennem deres aktionærer er undergivet prislovgivningens almindelige og særlige regler. Den særregel, der har været gældende for aktionærerne indtil nu, har været den, at de i modsætning til alle andre borgere ikke havde ret til at få hele den indkomst, der tilkom dem, udbetalt. Det får de nu, og derved er der opnået den ligestilling mellem aktionærer og andre borgere, som jeg formoder den højtærede minister også er interesseret i.

Aksel Larsen: Det ærede medlem hr. Bjørner var utilfreds med min tale, i hvert fald med dens længde, omend måske ikke med dens form. Jeg var meget tilfreds med det ærede medlems slutningsbemærkning, hvori han proklamerede, at retsforbundet havde æren af at have ført løbet mod udbyttebegrænsningens afvikling. Det er altid rart at få en sådan erklæring. Det er tydeliggørende, når disse erklæringer kommer fra en repræsentant for et parti, der hidtil væsentligt har hentet sine stemmer hos småkårsfolk; så ved man da i højere grad, hvilke interesser dette parti i virkeligheden varetager.

Den højtærede minister gav udtryk for den opfattelse af min tale, at jeg skulle have sagt, at en lille rask teaterforestilling, hvorved socialdemokratiet stemte imod ved an-